

en ganske anden Forudsætning. Han har her i Motiverne udregnet; hvilken Sum Statskassen vilde faa, naar disse Obligationer bleve solgte. I Motiverne, Side 3, beregnes Summen saaledes, at de 25 Millioner vilde efter en Kurs af 93 pCt. konstant udgøre 23,250,000 Kr. Men hvis Forudsætningen om, at Pengene udbetales os i Guld, efter Kurs 700 Francs, er rigtig, saa er dette Regnestykke her aabenbart galt, og omvendt: er det rigtigt, saa er Forudsætningen aabenbart ikke til Stede; thi her er aabenbart gaaet ud fra, at vi saa udbetalt i danske Penge 500 Kr. for hver Obligation. Det er et ganske simpelt Regnestykke, som enhver af de ærede Medlemmer kan gøre. I Stedet for 23,250,000 skulde her saa have staaet 23,450,000 Kr.; thi saa vi kun udbetalt, hvad her staar i Anmærkningerne til Lovforslaget, tabe vi i Virkeligheden 200,000 Kr. og saa da kun en Kurs af 92¹/₅. Her er Uoverensstemmelse mellem den Forudsætning, hvormed vi ere gaaede til Lovforslaget, og selve Anmærkningerne til Lovforslaget, som jeg ogsaa ønsker, at den højtærede Finansminister vil give noget nærmere Forklaring om.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg ønsker ikke paa dette Tidspunkt at besvare de Spørgsmaal og de Betragtninger, der i sin Almindelighed ere bleve henvendte til Bladets her. Jeg forbeholder mig i saa Henseende at tage Ordet paa et senere Tidspunkt, men da der nu fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (S. C. Christensen), er fremkommet det samme specielle Spørgsmaal, som blev rettet til mig allerede fra den første ærede Taler (Wem), nemlig om Forstaaelsen af Udbetalingen af Kuponerne, som skulle knytte sig til disse Obligationer, saa finder jeg det dog rigtigt allerede nu at gaa ind paa Besvarelsen af dette specielle Spørgsmaal, for at ikke flere ærede Talere muligvis skulle nære de samme Tvivl om den rette Forstaaelse og som Følge deraf rette til ingen Nytte det samme Spørgsmaal til mig. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at man kan ikke — det skal jeg indrømme — af Lovforslaget saa nøje forstaa, hvorledes de paagældende Kurser af Kuponerne ere at beregne, idet der til den rette Forstaaelse ogsaa maatte have været Afgang for ærede Medlemmer, som der jo ikke har været, til at se den foreløbige Overenskomst, som jeg paa Finansernes Begne har afsluttet med det paagældende Konsortium. Meningen er, at der ved Udbetalingen i Paris vil blive taget Hensyn til, hvad man talder den faste Omregningskurs efter Usancen i Paris, „Usance de Paris“, ikke efter Guld-

tursen. Den faste Omregningskurs efter Usancen i Paris: 140 Francs = 100 Kr., vil give Statskassen en Fordel ved Inddragningen af Francsbeløbet af henved ³/₄ pCt. eller ca. 74 D. pr. 100 Kr., saaledes at man egentlig kan falde den opnaaede Pris i Kroner ca. 93³/₄, en Fordel, som dog imidlertid forsvinder i Marenes Løb derved, at Renten betales efter samme Kurs. Naar nu den sidste ærede Taler bemærkede, at det ikke var at forstaa af Anmærkningerne til § 3, da maa jeg give ham Ret deri, idet den yderligere Fordel, der indvindes ved Laanets Udbetaling, ikke er taget med i Regningen eller opført her. Der vil altsaa blive en yderligere Fordel, som ikke ses af Anmærkningerne, af, lad mig nu sige, mindst halvandet hundrede Tusinde Kroner. Men der er paa den anden Side enkelte Omkostninger, hvis Natur vel hver for sig er antydnet i Anmærkningerne tydeligt og bindende, saa at der ikke bliver flere, men hvis Størrelse man ikke fuldtud kan beregne nu. Dertil hører f. Eks. Forsendelsen af Obligationerne ned til Paris, som jo kan ske paa en billig Maade og paa en dyr Maade. Man vil naturligvis vælge den billigste Maade, for saa vidt den viser sig tilstrækkelig betryggende. Der kan ogsaa tænkes andre Omkostninger, man ikke saa nøje kan beregne endnu, f. Eks. med Hensyn til Udbetalingen af Beløbet her i Kjøbenhavn, da Beløbet jo forfalder i Paris. Ogsaa dette kan ske paa en billig og en dyr Maade. Man vil naturligvis vælge den billigste, og jeg har ogsaa foreløbig — men paa dette Punkt kun mundtlig — sikret mig en billig Udbetaling, da det er her, vi skulle bruge Pengene. Alt kan saaledes ikke anføres tydeligt her i Anmærkningerne, men jeg haaber, at mit Svar her er tydeligt nok. Jeg ved ikke, om jeg om den samme Sag maa ophøre et Øjeblik til, som ogsaa kunde være Genstand for Tvivl. Det er nemlig med Hensyn til Udbetalingsfristen. Naar Udbetaling af Laanet en Gang skal ske — det kan ikke siges op for om 20 Aar; men man kan jo ogsaa tænke paa den Tid — staa det ikke anført her og heller ikke i den foreløbige Overenskomst, hvor Udbetalingen skal finde Sted, og da Optagelsen jo ligger hos Finanserne, hos den danske Statskasse, kan denne som Debitor bestemme, hvor den vil udbetale Laanet, og hvis det konvenerer den at udbetale det i Kjøbenhavn, kan man jo betinge noget saadant. Det vil i det hele taget være Finansernes Opgave at se at indvinde de Fordele, som overhovedet kunne naas ved et saadant Laans Afslutning. Idet jeg altsaa haaber at have været tydeligt nok paa dette Punkt,